Р Е Ш Е Н И Е

В името на народа

гр. Кърджали, 25.11.2020 г.

Административен съд – Кърджали, в публично съдебно заседание на двадесет и шести октомври две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИЯ БОЖКОВА

При секретаря П.П.

Като разгледа докладваното от съдия Божкова Административно дело №173/2020г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във връзка с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба на В.Р.К. от *** срещу Решение № РС-502-19-041/29.04.2020г. на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на В.К., по повод подаден сигнал, рег. №***/*** г. по описа на КПКОНПИ. Административният акт се оспорва с твърдение за незаконосъобразност поради съществено нарушение на административните правила, свеждащо се до следното: нарушена е разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, предвиждаща, че не се образува административно наказателно производство, ако е изтекла 1г. от извършване на нарушението. Посочва се, че дори и установяването на конфликта на интереси да се регламентира от специален закон - ЗПУКИ (отм.), общият ЗАНН намира приложение в производството по установяване на конфликтите, което следва от правната природа на това правно понятие. Самия ЗПУКИ (отм.) квалифицира конфликта на интереси като нарушение на нормите на чл.24, чл.27а, и чл.43, ал.1. В потвърждение на изложеното се цитира В този Решение №7602 от 23.06.2016г. на ВАС по адм.д. №2182/2015г., VI о. В съответствие с посочените доводи се изразява становище, че всички „нарушения“ са през 2017г. и 2018г., т.е. изминала е повече от 1 година от извършване на нарушението и не следва да се образува административно наказателно производство по см. на чл.34, ал.1 от ЗАНН. Като следващо основание за незаконосъобразност на оспореното решение се посочва, че то е постановено извън двумесечният срок на чл.27, ал.1 от ЗПУКИ (отм.).

Твърди се, че инструктивният характер на срока от два месеца не следва да се възприема като разрешено от закона бездействие на административния орган. Принципът на чл. единадесет от АПК изисква процесуалните действия да се извършват за най-кратко време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на административният акт.

В жалбата се сочи също, че обжалваният административен акт е в несъответствие с целта и разпоредбите на приложимия закон. Цитира се разпоредбата на чл.2, ал.2 от ЗПУКИ (отм.),

съдържаща легално определение за „частен интерес“. Посочва се, че в случая, забраните, установени с правните норми от чл.5-11 от ЗПУКИ (отм.), имат за цел да предотвратят поведение, което законът счита за обществено укоримо, респективно, съобразяването с тях гарантира липсата на такова поведение, дефинирано като конфликт на интереси, при осъществяване на правомощията по служба на лицата, заемащи публична длъжност. Твърди се, че в конкретния казус, няма поведение, което законът счита за обществено укоримо. Само КПКОНПИ вижда конфликт на интереси в конктретния казус. В настоящия казус не е налице цел, умисъл, облага и частен интерес.

Изразява се становище за необоснованост на оспореното решение на КПКОНПИ, тъй като изложеното в него заключение е лишено от съдържание и смисъл, безмотивно, процесуално недоказано и логически неиздържано. Направено е твърдение, че в решението никъде не се устави наличието на пряк или косвен интерес или съществуваща или евентуална облага, съзнателно търсена или очаквана от жалбоподателя при извършване плащанията на фактури. Не е установено в хода на производството по чл.71 пред КПКОНПИ жалбоподателят самостоятелно или съзнателно да е инициирал необходимостта от поръчването на частите, а оттам и задължението за заплащането им. Не се установява и характера на очакваната от жалбоподателя облага.

Претендира се също така неправилност на решението, защото в хода на административното производство не са спазени изискванията на чл.5 от АПК за всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая. Твърди се, че по никакъв начин не е проучена структурата на РЗИ К., йерархическата зависимост между служителите, нс е обследвана фактологията, довела до разходване на бюджетни средства в интерес на търговското дружество „***“ ООД, в което свързано с него лице – съпругата му е управител и съдружник“ и дали е налице цел, умисъл, интерес и евентуално облага.

По длъжностна характеристика и със Заповед е вменено на *** да следи за техническото състояние на автопарка Той е служителя, който контролира изправността на автомобилите и при констатирана неизправност търси откъде и какви части да бъдат закупени. Докладва на прекия си ръководител и след изразено становище от фин. Контрольор за наличие на парични средства. Главният секретар на РЗИ К. окончателно одобрява закупуването им. След завеждане в системата на банката от счетоводителя с електронен подпис на фактурата. Директора на РЗИ К. оторизира с електронен подпис плащането й. Твърди се, че КПКОНПИ е игнорирала фактическата обстановка и не отчела, че при реалното бюрократично движение от поръчката на части, до реалното им заприхождаване като фактура Директора на РЗИ К. няма допирна точка. Едва при плащането на фактурите той се явява активен и водещ фактор, като на него не му е известно от коя фирма са взети авточастите. Пренебрегвайки фактологията в производството, необследвайки качествено структурата на РЗИ К. и йерархичната зависимост между служилите в нея, в желанието си да докаже конфликт на интереси, КПКОНПИ постановил порочен акт, като издал Решение №РС-502-19-041/29.04.2020г. на КПКОНПИ. В обобщение на изложеното се сочи, че липсват доказателства, от които да се направи обоснован извод за наличието и на останалите елементи от фактическия състав на чл.8 изр.1 от ЗПУКИ (отм), а именно, че жалбоподателя е използвал служебното си положение да си осигури облага, изразяваща се в косвено получаване на пари, като пряко или

косвено е заплатил фактури на фирмите, собственост на съпругата му. Искането е да се отмени Решение №РС-502-19-041/29.04.2020г. на КПКОНПИ, в обжалваната му част, в която е установен конфликт на интереси по отношение на В.Р.К., по повод подаден сигнал с рег.№***/*** г. по описа на КПКОНПИ. Претендира се присъждане на деловодни разноски. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуални представители по пълномощие. В представени писмени защити развиват, идентични с изложените в жалбата, съображения за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответникът – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, гр. С., чрез юрисконсулт, оспорва жалбата като неоснователна. Пълномощникът изразява становище за законосъобразност на оспореното решение, тъй като хода на производството пред КПКОНПИ се установява лице, заемащо публична длъжност, съответно висша публична длъжност, каквато е длъжността „***". Упражнени правомощия от г-н К., в това му качество, по отношение на свързано с него лице, а именно, дружеството „***" и съответно разходване на бюджетни средства, по отношение на свързаното с г-н К. лице. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АС – Кърджали приема жалбата за процесуално допустима, като подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, във връзка с чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ и от адресат на оспорения административен акт. Съгласно посоченото в жалбата, оспорва се решението на КПКОНПИ само в частта, с която спрямо В.Р.К. е установен конфликт на интереси. Съответно петитумът на жалбата е да се отмени решението в тези части, установяващи конфликт на интереси.

За да се произнесе по основателността й съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 16.06.2019г. по електронната поща на Министерство на здравеопазването е постъпил сигнал срещу д-р В.Р.К. ***. На 24.06.2019г. съобщение за сигнала, ведно със заверено копие от същия, е изпратено на КПКОНПИ, заведено във входящ регистър, с № ***/*** г. На 17.07.2019г. от заместник-председател на КПКОНПИ до подателя на сигнала е изпратено съобщение по чл.30, ал.2 от АПК за отстраняване на недостатъци. На 20.08.2019г. е изпратено писмо за отстраняване на нередовностите в сигнала, заведено в деловодството на КПКОНПИ с № ***/*** г.

С Решение от 21.08.2019г. на КПКОНПИ, по постъпил доклад от Специализирана дирекция „Конфликт на интереси" по сигнал с рег. № ***/*** г., е продължен срока на производството до 24.09.2019г. включително. Междувременно са събирани доказателства от Министерство на здравеопазването. На 17.02.2020г. до В.К. е изпратена покана за изслушване на заседание на КПКОНПИ на 26.02.2020г. от 10.30 часа. От Протокол № *** се установява, че на посочената дата се е провело редовно заседание на КПКОНПИ, на което е присъствал и д-р К. заедно с упълномощен адвокат, като е представил своите обяснения по извършваната проверка.

На 29.04.2020г. е постановено Решение №РС-502-19-041 на КПКОНПИ, с което се:

Установява конфликт на интереси по отношение В.Р.К., *** и в това му качество лице, заемало публична длъжност, по смисъла па чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.), за това, че с бюджетни платежни нареждания е № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г. № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г. е разходвал бюджетни средства в интерес на търговско дружество „***“ ООД с ЕИК ***, в което свързаното с него лице - Х.В.К. е управител и съдружник, с което е нарушил забраната по чл.9, ал.1 от ЗПУКИ (отм.).

Налага глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В.Р.К. с ЕГН *** с постоянен адрес ***, на основание чл.35, ал.1 от ЗПУКИ (отм.) за осъществен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ (отм.), за нарушение на разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), извършено в качеството му на *** и лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.), във връзка е бюджетни платежни нареждания с № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., с което е разходвал бюджетни средства в интерес на търговско дружество „***“ ООД с ЕИК ***.

Установява конфликт на интереси по отношение В.Р.К., *** и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал. I, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал с електронен подпис бюджетни платежни нареждания с № ***/*** г., № ***/*** г. и № ***/*** г. и е разходвал бюджетни средства в интерес на търговско дружество „***“ ООД с ЕИК ***, в което свързаното с него лице - Х.В.К. е управител и съдружник, с което е нарушил забраната по чл.59, ал.1, хипотеза втора от ЗПКОНПИ.

Налага глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В.Р.К. ***, на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ, за нарушение на разпоредбата на чл.59, ал.1, хипотеза втора от ЗПКОНПИ, извършено в качеството му на *** и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла па чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ, във връзка с бюджетни платежни нареждания № ***/*** г., № ***/*** г. и № ***/*** г., с което е разходвал бюджетни средства в интерес на търговско дружество „***“ ООД с ЕИК ***.

Отнема в полза на държавата от В.Р.К. *** сума в размер на: 407.30 лв. (четиристотин и седем лв. и тридесет стотинки) лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за датите на разходване па бюджетните средства, получено от деянията, породили конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Отнема в полза на държавата от В.Р.К. ***, сума в размер на: 1750 (хиляда седемстотин и петдесет) лв., представляваща равностойността на получената материална облага, в резултат на установения конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.2 от ЗПКОНПИ.

Не установява конфликт на интереси по отношение на В.Р.К. – *** и лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с разходването на бюджетни средства на РЗИ-К. по фактури с № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., **/*** г., № *** /*** г. и № ***/*** г., поради липса на упражнени правомощия по служба.

Не установява конфликт на интереси по отношение на В.Р.К. – *** и лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с издаването на заповед №РД 01-187/04.12.2017г., поради липса па частен интерес, негов или на свързано с него лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.).

В решението е посочено, че от извършената справка в Търговски регистър се установява, че Х.В.К. е управител и съдружник в дружествата „***“ ООД с ЕИК ***. До 05.02.2016 г. В.Р.К. е бил управител и съдружник в Дружествата „***“ ООД и „***“ ООД.

КПКОНПИ се е позовала на констатациите в одитен доклад № ***/*** г. за извършен одитен ангажимент за консултиране на РЗИ – К. относно: „Анализ и оценка на законосъобразното разходване на средствата за закупуване на авточасти и автоуслуги за периода 01.03.2016г. - 30.06.2019г. в РЗИ – К.“, и е приела за установено, че РЗИ – К. е извършило разходи за закупуване на авточасти и извършване на автоуслуги по отношение различни търговски дружества, в това число и по отношение на дружествата „***“ ООД и „***“ ООД, както следва:

По отношение на „***“ ООД:

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 74.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 99.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена с платежно нареждане от 08.09.2016г.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 266.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./П.К.П.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 65.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 41.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 746.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/ *** г. - сума в размер на 156.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. – сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 163.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 90.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 241.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 51.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата с изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер па 60.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 137.00 лв., по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./В.Р.К.;

Общо изплатените суми на „***“ ООД са в размер на 2 207 (две хиляди двеста и седем) лв.

По отношение на „***“ ООД:

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 179.00 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./П.К.П.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер па 291.00 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж./П.К.П.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 134.00 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж. / П.К.П.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 183.00 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена, чрез електронно банкиране от М.Г.Ж. / П.К.П.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 20.00 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г.; сумата е изплатена с разходен касов ордер №389/27.12.2016г.от 08.09.2016г.;

- по фактура № ***/*** г. - сума в размер на 63.01 лв. , по предложение за поемане на финансово задължение № ***/*** г. - сумата е изплатена с разходен касов ордер № ***/*** г.от 08.09.2016г;

Общо изплатените суми на „***“ ООД са в размер на 870.01 (осемстотин и седемдесет лева и една стотинка) лв.

Вземайки предвид отразеното в доклада за финансов одит, КПКОНПИ е приела за установено, че фактурите са придружени с предложение за поемане на финансово задължение от директора на дирекция „АПФСО“ до директора на РЗИ-К., съгласно разписания ред в „Общи правила за осъществяване на предварителен контрол в РЗИ-К.“, като същите са одобрени от главния секретар. Въз основа на фактурите е извършван предварителен контрол от служител, изпълняващ функциите на ***. В контролните листове е изразено мнение за поемане на задължение и за извършване на разход, без посочена сума на разхода, както и дата на която е извършен предварителния контрол.

В обжалваното решение КПКОНПИ е приела, че конфликтът на интереси е административно нарушение и спрямо него следва да се вземе предвид принципът на чл.3, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания и приложение да намери законът, който е бил в сила по време на извършването на нарушението.

В.Р.К., в качеството си на *** от 08.03.2016г. до 23.01.2018г., когато влиза в сила ЗПКОНПИ, е бил лице, заемащо публична длъжност по смисъла чл.3, т.18 от ЗПУКИ (огм.), а след тази дата е лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ.

Наличието на граждански брак между В.Р.К. и Х.В.К. обуславя свързаност по смисъла на §1. т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респективно и по смисъла на §1, т.15, б.“а“ от ДР на ЗПКОНПИ. Х.В.К. от 05.02.2016г. с управител и съдружник в дружествата „***“ ООД с ЕИК ***.

В решението са изложени мотиви, че наличието на свързани лица само по себе си не представлява конфликт на интереси. Свързаността създава риск от такъв в случаите, при които лицето, заемащо публична длъжност упражнява правомощия или изпълнява задължения по служба, повлияно от частен интерес. Определящо за установяването или липсата на конфликт на интереси е наличието на упражнено правомощие по служба в частен интерес - личен или на свързано лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респективно по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, предопределен от възможността за реализиране на материална или нематериална облага, както и възможност този интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията по служба на лицето, заемащо висша публична длъжност.

Комисията се е позовала на разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), съответно – чл.59, ал.1, предл. 2-ро от ЗПКОНПИ, чл.3, чл.9, т.1 от Устройствения правилник на регионалните здравни инспекции, раздел I „Длъжностни задължения“, т. 1. 3 „Основни задължения“, т. 2.3 „Специфични и допълнителни задължения“ длъжностната характеристика на длъжността „***“, връчена на 01.03.2019г. на В.Р.К. Въз основа на установените факти и посочените правни норми е приела, че В.Р.К. в качеството си на *** на Регионална здравна инспекция –К. и лице заемало публична длъжност по смисъла на чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.), респективно лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ, като е подписал с електронен подпис бюджетни платежни нареждания, е разходвал бюджетни средства в интерес на дружеството „***“ ООД, в което свързаното с него лице - Х.В.К. е управител и съдружник. Направен е извод за наличие на частен интерес по смисъла на чл.2, ал.2 от от ЗПУКИ (отм.), съответно по смисъла на чл.53 от ЗПКОНПИ, повлиял върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията му по служба при разходването на бюджетни средства на РЗИ-К. Облагата в конкретния случай е материална и се изразява в доход в дружеството „***“ ООД в размер на 1750 (хиляда седемстотин и петдесет) лв., свързаното с В.Р.К. лице е управител и съдружник.

С подписването с електронен подпис на бюджетни платежни нареждания с № ***/*** г„ № ***/*** г„ № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г„ № ***/*** г., № ***/*** г., № ***/*** г., №***/*** г. и № ***/*** г., чрез електронно банкиране В.Р.К., в качеството си на *** и лице заемало публична длъжност по смисъла на чл.3, т.18 от ЗПУКИ (отм.) и лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ е извършил нарушения на

разпоредбите на чл.9, ал.1 от ЗПУКИ (отм.) - на 17.01.2017г., 26.01.2017г., 18.05.2017г. 12.09.2017г., 25.10.2017г. и 18.12.2017г., съответно и на чл.59, ал.1, хипотеза втора от ЗПКОНПИ - на 24.01.2018г., 20.11.2018г. и 08.03.2019г., като е разходвал бюджетни средства в интерес на търговското дружество ,,***“ ООД с ЕИК ***, в което свързаното с него лице - Х.В.К. е управител и съдружник.

При така установените факти АС – Кърджали приема, че жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е валиден акт, тъй като отговаря на условията по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ, във връзка с чл.9, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и на нейната администрация.

Съдът намира, че са спазени административнопроизводствените правила при постановяване на акта, обуславящи проявлението на принципа на истинност по чл.7 АПК, съответно даващи правна възможност на настоящия оспорващ да се запознае с материалите по преписката, да бъде изслушан, да направи предвиденото възражение и да сочи доказателства – чл.72, ал.5,6 и 7 от ЗПКОНПИ. Производството пред КПКОНПИ е започнало по сигнал, който отговаря на изискването на чл.72, ал.2 от ЗПКОНПИ, да не е анонимен.

Не може да бъде споделено становището в жалбата, че не е спазена разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, защото тя не намира приложение в производството по установяване конфликт на интереси, както по ЗПУКИ (отм.), така и по ЗПКОНПИ. В чл.30, ал.2 ЗПУКИ (отм.) е предвидено, че разпоредбите на ЗАНН се отнасят до реда, по който се обжалва наказателното постановление (НП), т.е. субсидиарността на ЗАНН е ограничена относно реда за обжалване и то само на НП. В ал.4 на чл.74 от ЗПКОНПИ е посочено, че За налаганата административнонаказателна отговорност с решението по ал. 2 не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава наказателно постановление. В съответствие с мотивите на Тълкувателно постановление №1 от 27.02.2015г. по тълк.д. №1/2014г., на ОСНК и ОС на Втора колегия на Върховния административен съд, във връзка със срокове по чл.34 от ЗАНН, може да се направи извод, че става въпрос за давност, която е обвързана с момента на съставяне на акт за установяване на нарушение, поставящ началото на административнонаказателното производство в две хипотези - от откриване на нарушителя или от извършване на нарушението. Касае се до материалноправни срокове, видно както от систематичното място на разпоредбата на чл.34 от ЗАНН, така и от уредените хипотези за тяхното спиране и прекъсване (чл.36, ал.2, чл.43, ал.6 от ЗАНН, чл.25 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН). Следователно давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН са приложими единствено и само при съставянето на АУАН, на който обжалваното решение не може да бъде приравнено.

От своя страна в чл.73 от ЗПКОНПИ е предвидено: Производството за установяване на конфликт на интереси, както и за нарушения по чл.68 и 69, се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. Т.е. при сега действащата нормативна уредба е предвиден срок за образуване на производство за установяване конфликт на интереси, който е спазен.

АС – Кърджали преценява като неоснователен и следващия довод в жалбата – за произнасяне на КПКОНПИ извън двумесечния срок по чл.27, ал.1 от ЗПУКИ (отм.). Относно този довод е

необходимо да се посочи, че тъй като производството по установяване конфликт на интереси е образувано при действието на ЗПКОНПИ, процедурата по установяване конфликт на интереси, включваща състав на компетентния орган, срокове и др., е уредена в него, поради което приложение намира този закон. ЗПУКИ се прилага спрямо установените нарушения към момента на неговото действие.

Действително оспореното решение е издадено след предвидения в чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок от образуване на производството, който е бил удължен с 30 дни. Изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ не преклудира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси по реда на глава осма от закона. Не е налице особена законова норма, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл.74, ал.1, изр. 2 от ЗПКОНПИ. Не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ (В същата насока Тълкувателно решение №1 от 04.06.2020г. на ВКС по т.д. №1/2018г., ОСГК). При тази нормативна уредба сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ следва да се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни. Административният орган е допуснал просрочия, но извършените със забава процесуални действия не са в нарушение на общия принцип за разумен срок.

Решението е постановено при правилно прилагане на закона. Фактическият състав на конфликта на интереси, съгласно чл.2 от ЗПУКИ (отм.) и чл.52 от ЗПКОНПИ, предполага кумулативно наличие на три предпоставки - 1) лице, което заема публична длъжност по смисъла на чл.3 от ЗПУКИ, съответно - чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ; 2) частен интерес на това лице и 3) възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо публичната длъжност. От анализа на този състав следва извода, че частният интерес и признатата му способност за въздействие върху конкретно лице превръщат нормативно установени правомощия, респ. права и задължения на това заемащо публична длъжност лице, в недопустим от закона начин на упражняване на тези правомощия, права и задължения, тъй като трансформират предоставената от държавата власт от средство за постигане на публично признати цели и интереси в инструмент за постигане на частен интерес. По този начин законът предвижда способността на частния интерес да промени действителната цел, с която се използва предоставената публична власт и по този начин да наруши основни принципи на правовата държава.

Определение за понятията частен интерес и облага се съдържат в чл.2, ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ (отм.), съответно в чл.53 и чл.54 от ЗПКОНПИ. Частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо висша публична длъжност или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, т.е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага. Облага е всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство,

получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Безспорно е, че В.Р.К., в качеството си на *** от 08.03.2016г. до 23.01.2018г., когато влиза в сила ЗПКОНПИ, е бил лице, заемащо публична длъжност по смисъла чл.3, т.18 от ЗПУКИ (огм.), а след тази дата е лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.23, предложение второ от ЗПКОНПИ. Поради обстоятелството, че той и Х.В.К. – управител на „***“ ООД, са сключили граждански брак, е налице свързаност по смисъла на §1. т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респективно по смисъла на §1, т.15, б.“а“ от ДР на ЗПКОНПИ.

При наличието на тези кумулативни предпоставки: лице, заемащо публична длъжност, разходване на бюджетни средства в полза на търговско дружество, в което управителят и единият съдружник е свързано лице с лицето, заемащо публична длъжност лица, КПКОНПИ правилно е приела, че жалбоподателят чрез действията си е осъществила състава на чл.9, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), съответно – чл.59, ал.1, хипотеза 2-ра от ЗПКОНПИ.

В случая е правно ирелевантно дали в РЗИ – К. е утвърдена процедура по заявка и доставка на части на автомобили. От приложени към одитен доклад доказателства – оферти на търговски дружества за доставка на части на автомобили ВАЗ, не става ясно какъв е бил критерият за избор на доставчик. Също така, съгласно канстатациите в одитния доклад, фактурите са придружени с предложение за поемане на финансово задължение от директора на дирекция „АПФСО“ до директора на РЗИ-К., съгласно разписания ред в „Общи правила за осъществяване на предварителен контрол в РЗИ-К.“, като същите са одобрени от главния секретар. Въз основа на фактурите е извършван предварителен контрол от служител, изпълняващ функциите на ***. В контролните листове е изразено мнение за поемане на задължение и за извършване на разход, без посочена сума на разхода, както и дата на която е извършен предварителния контрол.

По делото се събраха доказателства, включително и показания на *** М.Г.Ж., че при електронно банкиране, на екрана на компютъра се визуализира датата, часът, банковата смета, сумата, или булстата на фирмата, или наименованието. Поради изложеното АС – Кърджали приема, че в оспореното решение на КПКОНПИ правилно е установено наличие на конфликт на интереси по отношение на д-р К. за това, че с описани с номер и дата бюджетни платежни нареждания е разходвал бюджетни средства в интерес на търговско дружество „***“ ООД, в което съпругата му Х.В.К. е управител и съдружник. Без значение в случая е твърдението на пълномощниците на лицето, че ***, както и показанията на Х.К. в този смисъл. Още повече, че на 19.08.2019г., по подаден сигнал срещу Х.В.К., д-р К. е уведомил изпълнителният директор на ИА „Медицински надзор“ в Министерство на здравеопазването и е поискал проверката да се извърши от друга РЗИ.

ЗПКОНПИ не изисква правомощията да са упражнени в нарушение на материалноправните предпоставки за тяхното прилагане. Законът установява неправомерния характер на упражняването на правомощията поради неправомерната цел, с която са упражнени - придобиването на облага в частен интерес, а не поради нарушение на материалноправните предпоставки за тяхното упражняване. С оглед на това конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо публична длъжност, е упражнило правомощията си в съответствие с

материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов частен интерес. Този подход на законодателя е обусловен от факта, че конфликтът на интереси се обективира не в резултата – придобитата лична облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. Поради това съдът приема, че частният интерес е налице. С оглед горепосоченото съдът счита, че оспореното решение е законосъобразно. Жалбата против него се явява неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора е основателно своевременно заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.143, ал.4 от АПК и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то от АПК, Съдът:

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на В.Р.К. от *** срещу Решение №РС-502-19-041/ 29.04.2020г. на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на В.К., по повод подаден сигнал, рег. №***/*** г. по описа на КПКОНПИ.

Осъжда В.Р.К. с ЕГН с ЕГН *** и адрес: ***, да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, град С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: